

Daniels bok – nummer ett hundre og tretti

USAs profetiske overgang: fra det sjette riket til den trefoldige unionen

Jeff Pippenger

2024-03-11

Når De forente stater håndhever den snart kommende søndagsloven, vil landet opphøre å være det sjette riket i Bibelens profeti og gå over til å bli en tredjedel av den trefoldige foreningen i det moderne Roma. Presidenten som håndhever søndagsloven, vil være den siste presidenten, og han vil være en republikansk president. Dette er stadfestet ved to vitner.

Abraham Lincoln, som var den første republikanske president, «talte» Emansipasjonserklæringen i 1863, som var det midtre veimerket for talingen i den profetiske historien til jorddyret. Da Lincoln «talte» Emansipasjonserklæringen i 1863, var han den første republikanske president, og typifiserte således den siste republikanske president. Abraham Lincoln representerer det siste veimerket i den første perioden av jorddyret og også det første veimerket i den andre perioden av jorddyret. Jesus illustrerer alltid enden ved begynnelsen. Når jorddyret taler som en drage, ved slutten av den siste av de to periodene, vil presidenten være en republikansk president, slik det er typifisert ved Lincoln.

Det andre vitnesbyrdet om at den siste presidenten er en republikansk president, er perioden som begynte ved endetiden i 1989 med Ronald Reagan. Den profetiske perioden fra 1989 til den snart kommende søndagsloven har vært fremstilt ved den profetiske perioden med forberedelse for at det pavelige Roma skulle innta tronen i historien fra 508 til 538. Denne profetiske forberedelsesperioden for Antikrists myndiggjøring i 538 ble typifisert ved de tretti årene av Kristi forberedelse, det vil si fra Hans fødsel til Hans død.

Antikrist hadde en trettiårig forberedelsesperiode som var en forfalskning av Kristi tretti år lange forberedelse. En trettiårig forberedelsesperiode for Kristus, og også for antikrist, frembringer to vitner om en forberedelsesperiode for helbredelsen av det dødelige såret ved den snart kommende søndagsloven. Denne forberedelsesperioden begynte ved endetiden i 1989, likesom Kristi forberedelsesperiode tok til da Han ble født, noe som markerte endetiden i Hans profetiske historie.

Før den siste presidenten lærer vers to i Daniel elleve at det vil være seks presidenter som leder frem til den rike presidenten som «oppvekker» globalistenes rike. Den første av disse seks presidentene var Ronald Reagan, en republikaner. Ronald Reagan og Abraham Lincoln utgjør de to vitnene. Veimerket for opprøret i 1863, og rekken av presidenter som begynner i 1989, angir kjennetegnene ved De forente staters siste president.

Ronald Reagan er et symbol på den første, og illustrerer derfor den siste. Reagan var en tidligere mediestjerne, en tidligere demokrat som hadde konvertert til å bli republikaner. Han var kjent for sin provoserende bruk av det engelske språk. Han var kjent for sin sans for humor. Han var en bekjennende protestant, som viste at han ikke virkelig forstod hva protestant betydde da han inngikk en allianse med antikrist i Bibelens profeti.

Han var pro-amerikansk og politisk fryktløs. Han ble forutgått av den mest ineffektive presidenten i den epoken av moderne politikk, og hans forgjenger hadde bøyd seg for den radikale islamismens krav. Kanskje det mest betydningsfulle han uttalte, og som han tilskrives æren for å ha oppnådd, var da han sa: «Mr. Gorbachev, riv ned denne muren.»

Donald Trump er et symbol på den siste, og er derfor blitt fremstilt ved den første. Trump var en tidligere mediestjerne, en tidligere demokrat som hadde konvertert til republikaner. Han er kjent for sin provoserende bruk av det engelske språk. Han er kjent for sin sans for humor. Han er en bekjennende protestant, som har vist at han ikke virkelig forstår hva protestant betyr, og han vil danne en allianse med antikrist i Bibelens profeti ved den snart kommende søndagsloven.

Han er proamerikansk og politisk uforferdet. Han ble forutgått av den mest ineffektive presidenten i den epoken av moderne politikk, og når han blir gjenvalgt i 2024, vil han nok en gang ha vært forutgått av den nye mest ineffektive presidenten i den moderne politiske epoken. I begge tilfeller er hans forgjengere kjent for å bøye seg for radikal islams krav. Det desidert mest betydningsfulle han noensinne har uttalt, og som han vil bli tillagt æren for å ha gjennomført, er: «Bygg muren.»

Dette er ikke å hevde at Jimmy Carter, Barack Hussein Obama og Joe Biden ikke var høyst effektive i sine presidentembeter; det er bare slik at deres effektivitet var basert på deres arbeid for å ødelegge de prinsippene som er nedfelt i De forente staters grunnlov, selve dokumentet de hver især hadde avlagt ed på å opprettholde og beskytte, sammenholdt med den realitet at Carter lot islam holde gisler fram til valget av Reagan, og at Obama foretok en unnskyldningsturné til den islamske verden og ga minst én milliard dollar i kontanter til hovedbanken for radikal islam, og Bidens historikk med støtte til islam er for lang til å oppregne.

Ronald Reagan fullførte verket med å rive ned den symbolske muren som kalles «jernteppet», og den 11. november 1989 falt Berlinmuren for å markere den åndelige erobringen med et bokstavelig veimerke. Trump vil rive ned den symbolske muren som består i adskillelsen mellom kirke og stat, og det tredje ve vil frembringe et bokstavelig veimerke for denne begivenheten. Denne begivenheten vil avslutte perioden for beseglingen av de ett hundre og førtifire tusen, som begynte med islams ankomst i det tredje ve, hvilket frembrakte et bokstavelig veimerke for å identifisere at den åndelige gjerningen i beseglingsperioden hadde begynt. 7. oktober 2023 utgjorde midtpunktet av de tre bokstavelige historiske markørene i beseglingstiden for de ett hundre og førtifire tusen.

Midt i denne beseglingens historie ble den sjette presidenten siden Ronald Reagan symbolsk politisk myrdet av dyret fra avgrunnen. Dyret fra avgrunnen ved begynnelsen av beseglingstiden var islam, som representerer Muhammed, et symbol på en falsk profet. Dyret fra avgrunnen ved slutten av beseglingstiden er havdyret, katolisismen, hvis dødelige sår da blir leget. Dyret fra avgrunnen som stiger opp midt i beseglingstiden, er ateismens dyr, dragen. Dragedyret fra avgrunnen dreper de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve midt i beseglingstiden.

Den slaverivennlige demokratiske dragefraksjonen under den amerikanske borgerkrigen drepte bokstavelig talt den første republikanske presidenten. Borgerkrigen tok offisielt slutt 9. april 1865, og Lincoln døde en uke senere, den 15., selv om han var blitt skutt dagen før. Krigen endte på syvendedags sabbat, og Lincoln døde på syvendedags sabbat.

Globalistene, som var blitt vekket (hisset opp) mot den rike og mektige presidenten, gjennomførte et politisk attentat den 3. november 2020. Dyret fra avgrunnen representerte dragedyret, som symbolsk drepte den siste republikanske presidenten, slik dette var forbilledliggjort ved den bokstavelige døden til den første republikanske presidenten. Guds Ord identifiserer at etter at verden gledet seg over hans død, skulle han stå på sine føtter. Vi er nå i 2024, og det er tydelig at Trump har kommet tilbake til livet, til tross for all den rettslige krigføringen, løgnene, propagandaen og pengene som blir satt inn mot ham.

I den strid som kommer til syne i Amerikas forente stater, og som således foregriper den samme strid i verden, vil en satanisk makt nedenfra stige opp i den tiden da Guds kraft, slik den er fremstilt ved sildigregnet, kommer ned ovenfra.

I historien fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagslov i De forente stater kom islam, den tredje ve, opp av avgrunnen som røyk, som representerer røyken fra de brennende bygningene ved begynnelsen av den historien. I 2016 steg globalistenes kommunistiske woke-isme opp for å drepe de to vitnene. Så, ved den snart kommende søndagsloven, vil pavedømmet, som da skal bli det åttende dyret som er av de syv, stige opp til jordens trone idet dets dødelige sår blir leget.

Dyrene som representerer makten som kommer nedenfra, i den tid da sildigregnet faller som kraften ovenfra, representerer en profetisk «Sannhet». Det første som skal stige opp som røyk, er islam i det tredje ve, på den tid da den første røsten i Åpenbaringen kapittel atten lyder, og det stiger opp når sildigregnet begynner å bli «målt». Det siste dyret som stiger opp, er pavedømmet, på den tid da den andre røsten i Åpenbaringen kapittel atten lyder, og det stiger opp når sildigregnet blir utøst uten mål.

Den første er et forbilde på den siste, og dyret som stiger opp i midten, er dyret av ateistisk globalisme som drepte to vitner i 2020. Det ene vitnet var det protestantiske hornet, og det andre var det republikanske hornet. Opprøret og anarkiet som er forbundet med ateismens dyr, er representert ved den trettende bokstaven i det hebraiske alfabetet, og dette dyret fra avgrunnen kom imellom det første og det siste dyret fra avgrunnen; dette danner definisjonen av det hebraiske ordet «sannhet», selv om det er en sannhet som identifiserer den sataniske makten som kommer nedenfra i den tiden da den himmelske makten kommer ovenfra.

Tre og en halv dag etter at de to vitnene var blitt drept, begynte en «mellomstemme» å lyde. Det var «røsten av en som roper i ørkenen». Den røsten var «avslutningen» på røsten til den budbærer som bereder veien for Paktens Engel, og begynnelsen på Elias' røst, som kaller menn og kvinner til Karmelfjellet.

«Brødre og søstre, om jeg bare kunne si noe som ville vekke dere til å forstå alvoret i denne tiden, betydningen av de begivenheter som nå finner sted. Jeg peker dere på de aggressive skritt som nå tas for å innskrenke religionsfriheten. Guds helligede minnesmerke er blitt revet ned, og i dets sted står en falsk sabbat, uten noen hellighet, framfor verden. Og mens mørkets makter setter kreftene nedenfra i bevegelse, sender himmelens Herre Gud kraft ovenfra for å møte nøden ved å oppvekke sine levende redskaper til å opphøye himmelens lov. Nå, nettopp

nå, er vår tid til å arbeide i fremmede land. Når Amerika, religionsfrihetens land, forener seg med pavedømmet for å tvinge samvittigheten og nødte menneskene til å ære den falske sabbat, vil folket i hvert land på hele kloden bli ledet til å følge hennes eksempel. Vårt folk er ikke på langt nær våkent nok til å gjøre alt som står i deres makt, med de midler de har innen rekkevidde, for å utbre advarselsbudskapet.»

«Herren, himmelens Gud, vil ikke sende sine dommer over verden for ulydighet og overtredelse før Han har sendt sine vektere for å gi advarselen. Han vil ikke avslutte nådetiden før budskapet er blitt tydeligere forkynt. Guds lov skal opphøyes; dens krav må framstilles i sin sanne, hellige karakter, så folket kan bli ført til å ta standpunkt for eller imot sannheten. Men verket skal forkortes i rettferdighet. Budskapet om Kristi rettferdighet skal lyde fra jordens ene ende til den andre for å berede Herrens vei. Dette er Guds herlighet, som avslutter den tredje engels verk.» Testimonies, bind 6, 18, 19.

Budskapet som begynte ved slutten av juli 2023, «forkynner nå tydelig» «advarselen» og påviser «viktigheten av denne tiden, betydningen av de hendelser som nå finner sted». Det identifiserer tydelig «mørkets makter», som «setter elementene nedenfra i bevegelse», og at «himmelens Herre Gud» begynte å «sende kraft ovenfra» den 11. september 2001. Det «lar lyde» «budskapet om Kristi rettferdighet» «fra den ene ende av jorden til den andre». Det er på høy tid å «våkne opp» «til viktigheten av denne tiden», for Gud skal nå begynne å «sende sine dommer over verden for ulydighet og overtredelse».

Den profetiske linjen som i vers førti fremstiller 1989 som endetiden, understreker den ytre historien til den indre profetiske linjen som i vers førti i Daniel elleve fremstiller 1798 som endetiden. Den profetiske historien som begynner i 1989 i verset, identifiserer tretrinnsprosessen i helbredelsen av pavens Roma sitt dødelige sår. Fra 1989 og inntil dette såret leges ved den snart kommende søndagsloven, fremstilles en bestemt profetisk tidsperiode. Vers to i Daniel elleve tilfører en annen linje ved å identifisere den profetiske rollen til presidentene i Amerikas forente stater, med begynnelse hos Ronald Reagan i 1989. Den profetiske tidsperioden som leder frem til søndagsloven, har et annet vitne i de tretti årene med forberedelse som ble fullført fra 508 til 538, da pavedømmet besteg tronen første gang og samme år vedtok en søndagslov.

Kristus ble døpt og begynte sin tjeneste på tre og et halvt år da Han var tretti år gammel. Pavemakten er en satanisk forfalskning av Kristus, og de tretti årene fra 508 til 538 er en forfalskning av Kristi første tretti år som ledet frem til Hans dåp. Hans tjeneste på tre og et halvt år ble forfalsket ved de tre og et halvt profetiske årene hvor pavemakten fremstilte for verden sin dødens tjeneste, som en forfalskning av Kristi livets tjeneste.

Ved slutten av sin tjeneste døde Han, hvilte i graven på den syvende dag, og ble deretter oppreist. I 1798, ved slutten av pavedømmets sataniske tjeneste gjennom tre og et halvt profetiske år, fikk pavedømmet sitt dødelige sår; deretter har det vært glemt i sytti symbolske år, inntil det blir oppreist som den åttende, som er av de sju. Kristus ble oppreist på ukens første dag, men i rekkefølge er den første dag den «åttende» dag, og den er «av de sju» dager som Kristus skapte. Tallet åtte representerer «oppstandelse», og pavedømmet blir oppreist, for det er det ene riket blant bibelprofetiens riker som er blitt identifisert som det som mottar et dødelig sår.

Paulus påpeker at da Gud førte det gamle Israel gjennom Rødehavet, ble dåpen symbolsk fremstilt.

Dessuten, brødre, vil jeg ikke at dere skal være uvitende om at våre fedre alle var under skyen, og alle gikk gjennom havet; og alle ble døpt til Moses i skyen og i havet. 1 Korinterbrev 10:1, 2.

Dåpens rite for det åndelige Israel erstattet omskjærelsens rite for det bokstavelige Israel, og omskjærelsen skulle finne sted på den åttende dag. Kristus ble derfor oppreist på den åttende dag, som er av de sju, og når pavedømmet oppreises som den åttende som er av de sju, er det den sataniske parallellen til Kristi linje. De tretti årene med forberedelse for at pavedømmet skulle bli innsatt på tronen, ble forbildet ved de tretti årene i Kristi liv som forberedelse til Hans dåp, Hans tjeneste og død. Begge disse linjene identifiserer en periode som leder til det sjette rikets død i Bibelens profeti. Begge linjene representerer den siste perioden av jorddyret. I Kristi linje markerte Hans fødsel «endetiden» for den historien.

Slik har vi fire linjer. Endens tid i vers førti, i 1989, frem til søndagsloven i vers førtien. Vers to sin framstilling av presidentene, og de tretti årene med forberedelse både for Kristus og antikrist. Kristi tretti år begynte ved «endens tid» i Hans linje, som ble markert ved Hans fødsel. Endens tid i 1798 ble typifisert ved slutten på det syttiårige fangenskapet til det bokstavelige Israel i det bokstavelige Babylon. Derfor begynner vers to i Daniel elleve med Dareios, for Dareios begynte å regjere ved Babylons fall. 1989 er endens tid i vers førti, og vers to i Daniel elleve er også endens tid, og de tretti årene av Kristi forberedelse begynte ved «endens tid». Tre av disse fire linjene har «endens tid» lett markert som det innledende veimerket.

De to linjene på to hundre og tjue år i bevegelsen til den første og bevegelsen til den tredje engel identifiserer to hundre og tjue som et symbol på forbindelsen mellom menneskelighet og guddommelighet. Begynnelsen på den symbolske forbindelsen på to hundre og tjue år, som begynte i 1776, førte til 1996.

Denne perioden ble forbilledliggjort ved de to hundre og tjue årene fra 1611 til 1831 i millerittisk historie. Perioden fra Uavhengighetserklæringen i 1776 til 1798, da jorddyret besteg tronen som det sjette riket i Bibelens profeti, representerer de to første av de tre landemerkene innenfor de to hundre og tjue årene som ble avsluttet i 1996.

1776 til 1798 representerer en periode som leder frem til bemyndigelsen av det sjette riket i Bibelens profeti, og derfor svarer til de tretti årene med forberedelse for Kristus og antikrist. Perioden som går forut for bemyndigelsen av jorddyret, representerer perioden som går forut for bemyndigelsen av trefoldsforbundet, som er det åttende dyret, og som er av de sju. Det åttende dyret, som er av de sju, er pavemaktens andre og siste manifestasjon i dens verdensherredømme. I den første manifestasjonen av pavemaktens verdensherredømme var det en trettiårig forberedelsesperiode.

Linje på linje representerer historien fra 1989 til søndagsloven; historien om de tretti år som ledet til 538; historien om de tretti år som ledet til Kristi dåp; historien i Daniel elleve, vers to, fra og med Ronald Reagan til søndagsloven; og historien fra 1776 til 1798 – alle den samme historien i de

siste dager. Det er avgjørende å ha klarhet i dette faktum, for historien som begynner i 1776 og går frem til 1798, er den linjen som samler alle linjene og bringer dem til klarhet.

I den profetiske historieslinjen, som utgjør den avsluttende historien til jorddyret i Åpenbaringen tretten, finnes det en indre linje som henvender seg til Guds folk, representert ved hornet for sann protestantisme, og det finnes en ytre linje, representert ved hornet for republikanismen. I begge hornene finnes det en dobbelt kamp og strid som profetien omtaler. Vi har identifisert de profetiske elementene i dragen, dyret, den falske profeten og islam, slik de kommer til syne i historien fra 1989 til søndagsloven.

Dragens profetiske kjennetegn er at han er løgnens far, han er morderen, og han er lederen for de hemmelige sammensvergelsene på jorden, slik som han var i himmelen. Hans religion er spiritualismen. Han er forkjemperen for det som i dag kalles «lawfare», han er den ugudelige sakføreren, våre brødres anklager, slik han var i den himmelske domstol da han tvistet om Jobs lydlighet og tro, og da han tvistet om Moses' legeme, og slik han videre tvistet om Kristi verk med å ta de skitne klærne av Josva i Sakarja kapittel tre. Han er den som hersker over rikene, og den som opphøyer seg selv som Gud.

Dyrets religion er katolisismen, og hun er kvinnen som forfører verden gjennom tradisjoner og skikker, som hun får sine tilhengere til å tro skal adlydes over Guds Ord. Hun forfører verden ved sine trolldomskunster, som i Åpenbaringen kapittel atten, vers tjue, er det greske ordet pharmakeia, som betyr «medikamenter». Hun er den som driver hor med jordens konger. Hun er forfalskningen av Den Ene som var død, men lever igjen. Hun er den som blir glemt og så husket, og hun er den åttende, som er av de sju. Hun er dyret som De forente stater danner et bilde av og et bilde til.

Den falske profet er frafallen protestantisme, som formaster seg til å være noe som Guds Ord benekter, og fordi den benekter Guds Ord, mangler den den kraft som Guds Ord gir. Uten kraften fra Guds Ord blir en kirke eller et folk som likevel formastelig gjør krav på å være Guds folk, logisk tvunget til å støtte seg på den sivile makt for å late som om de utfører Guds verk. Frafallen protestantisme er Ba'al og Astartes profeter, som fremfører den bedragerske dansen for Jesabel og Herodias, og de er Salome, Herodias' datter.

Disse tre maktene kommer sammen i en trefoldig forening, men de hater i virkeligheten hverandre. Uten å forstå det faktum at de står i strid med hverandre, er det umulig å forstå hvordan de ti kongene (De forente nasjoner) ville gå med på å gi sitt rike til pavedømmet, og i det samme kapitlet ete hennes kjød og brenne henne opp med ild. Striden mellom disse maktene skal læres bort til Guds studenter av profetien.

Islam er den sjuende basun, og som det tredje ve er den det redskap til dom som Gud benytter for å føre dom over det moderne Babylon, likesom de første fire basuner førte dom over det vestlige hedenske Roma, og likesom den femte og sjette basun førte dom over det pavelige og det østlige hedenske Roma.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«I denne tiden av særskilt betydning bør hyrdene for Guds hjord undervise folket om at de åndelige makter står i strid. Det er ikke mennesker som frembringer den sterke intensitet i følelsene som nå råder i den religiøse verden. En makt fra Satans åndelige synagoge gjennomsyrrer verdens religiøse elementer og egger menneskene til bestemt handling for å fremme de fordeler Satan har vunnet, ved å lede den religiøse verden inn i målbevisst krigføring mot dem som gjør Guds ord til sin veileder og den eneste grunnvoll for læren. Satans mesterlige anstrengelser settes nå inn for å samle hvert prinsipp og hver kraft som han kan ta i bruk for å bestride de bindende krav i Jehovas lov, særlig det fjerde bud, som fastslår hvem som er himmelens og jordens Skaper.»

«Syndens menneske har tenkt å forandre tider og lover; men har han gjort det? Dette er det store stridsspørsmålet. Roma og alle de kirker som har drukket av hennes misgjernings beger, har, idet de har tenkt å forandre tider og lover, opphøyd seg over Gud og revet ned Guds store minnesmerke, sabbaten på den sjuende dag. Sabbaten skulle stå som et uttrykk for Guds makt i hans skapelse av verden på seks dager, og hans hvile på den sjuende dag. 'Derfor velsignet han sabbatsdagen og helliget den,' fordi han på den hadde hvilt fra alle sine gjerninger, som Gud skapte og gjorde. Hensikten med den store bedragers mesterlige virksomhet har vært å sette seg i Guds sted. I sine bestrebelser på å forandre tider og lover har han arbeidet for å opprettholde en makt i opposisjon til Gud og over ham.»

«Her er det store stridsspørsmålet. Her står de to store makter overfor hverandre, — Guds Fyrste, Jesus Kristus, og mørkets fyrste, Satan. Her kommer den åpne konflikten. Det finnes bare to klasser i verden, og hvert menneske vil stille seg under ett av disse to bannere, — mørkets fyrstes banner eller Jesu Kristi banner. »

«Gud vil ved sin Ånd inspirere sine lojale og trofaste barn. Den Hellige Ånd er Guds representant og vil være det mektige virkemiddel i vår verden for å binde de lojale og trofaste sammen i bunter for Herrens låve. Satan er også med intens virksomhet i ferd med å samle sine ugressbunter fra hveten.

«Undervisningen til enhver sann ambassadør for Kristus er nå en høyst høytidelig og alvorlig sak. Vi er engasjert i en krigføring som aldri vil opphøre før den endelige avgjørelsen er truffet for hele evigheten. La enhver Jesu disippel bli minnet om at vi «ikke har kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet». Å, det står evige interesser på spill i denne striden, og det må ikke være noe overflatisk arbeid, ingen billig erfaring, for å møte dette spørsmålet. «Herren vet å fri de gudfryktige ut av fristelse og å holde de urettferdige i varetekt til dommens dag, da de skal bli straffet ... mens engler, som er større i styrke og makt, ikke fører frem noen spottende anklage mot dem for Herren.»» General Conference Daily Bulletin, 4. mars 1895.